

Tuulettumaton vino yläpohjarakenne

YLEISTÄ TUULETTUMATTOMISTA VINOISTA YLÄPOHJARAKENTEISTA

Vinoja yläpohjarakenteita käytetään rakentamisessa edelleen ja se on tyypillinen rakenneratkaisu mm. 1½-kerroksisissa rakennuksissa. Rakenteen kosteusteknisen toiminnan kannalta tärkein asia on rakenteen riittävä tuulettuminen. Tämän päivän tietämyksen mukaan yläpohjarakenteen ja vesikatteen välissä tulisi olla vähintään 100 mm:n tuuletusväli. Aikaisemmin tuuletusvälin vaatimukset ovat olleet pienemmät. Mikäli rakenteen tuuletus on puutteellinen voi sen seurauksena sisäilman kosteus tiivistyä yläpohjarakenteisiin, mistä pitkällä aikavälillä voi seurauksena olla rakenteen vaurioituminen.

Tuulettumaton vino yläpohjarakenne on luokiteltu riskirakenteeksi KH 90-00394 (Kuntotarkastus asuntokaupan yhteydessä, suoritusohje, 2007) kortissa jossa on annettu ohjeet kuntotarkastuksen suorittamisesta. Suoritusohjeen mukaan riskirakenteen kunto tulee selvittää rakennetta avaamalla. Pelkkä pintapuolinen ja aistinvarainen arviointi tai pintojen kosteuskartoitus pintatunnistimella ei ole riittävä menetelmä riskirakenteen kunnon selvittämiseksi.

TUULETTUMATTOMAN VINON YLÄPOHJARAKENTEEN VAURION AIHEUTTAJIA

- Sisäilman kosteuden tiivistyminen yläpohjarakenteisiin, mikä yleensä johtuu puutteellisesta tuuletuksesta ja sisäpuolisen höyrynsulun puuttumisesta tai sen epätiiveydestä.

RISKIRAKENTEEN TUTKIMINEN ERILLISELLÄ KUNTOTUTKIMUKSELLA

Tuulettumattoman vinon yläpohjarakenteen rakennetyypin selvittäminen ja kunnon tutkiminen sekä siihen mahdollisesti liittyvän riskin realisoitumisen toteaminen edellyttää aina rakenteen avausta ja sen tarkastamista riittävässä laajuudessa.

Rakenteen avausten määrä ja paikat tulee määritellä aina tapauskohtaisesti. Kuntotutkimukseen voidaan tarpeen mukaan sisällyttää erilliset mikrobitutkimukset. Niiden tarpeellisuus arvioidaan aina tapauskohtaisesti kuntotutkimuksen yhteydessä.

ESIMERKKI RISKIRAKENTEESTA:

(kuvat periaatteellisia, eivätkä vastaa tarkalleen kohteen rakennetta)

